

[Nørgaard-Sørensen]

Hr. Sønderby gjorde sig skyldig i en fejltagelse, da han sagde, at jeg havde bebrejdet kirkeministeren, at hun ikke var kommet med et lovforslag før. Det har jeg faktisk ikke. Jeg sagde, at når man nu har haft betænkningen liggende i så lang tid og man så kommer med et lovforslag, var det mindste, man måske kunne forvente, at der trods alt også indholdsmæssigt var noget nyt, for det var jo det, der var baggrunden for, at man overhovedet i 1973 nedsatte et udvalg, hvorefter der blev afgivet en betænkning i 1976. Hvis det er sådan, at man ikke har følt, at der var behov for noget nyt, er det, jeg sætter spørgsmålstegn ved, hvad man skal med et lovforslag, bortset selvfølgelig fra den sproglige ajourføring, som nok kunne klares på anden måde.

Det, der er det væsentligste i forhold til dette lovforslag, er, om menighedsrådene skal have en kompetence, som de ikke har i dag, og da er spørgsmålet ganske rigtig, som hr. Sønderby siger, om biskoppen nødvendigvis skal indblandes i afholdelse af kirkekoncerter, opførelse af kirkespil o.lign. Vi finder faktisk, at ministeren her kunne have vist den åbenhed, at man i hvert fald havde afskaffet denne specielle biskoppelige formynderiske tilladelse, som der kan være tale om i flere tilfælde, og som har givet problemer nogle steder.

Det sidste, jeg vil sige, er, at det kan måske være svært altid at skelne nøjagtigt og klokkerent mellem, hvad der er verdslige og hvad der er kirkelige aktiviteter. Det, vi bare har konstateret i socialdemokratiet, er, at der rundt omkring i landet findes mange, mange menighedsrådsmedlemmer, som rent faktisk er dybt skuffet over dette lovforslag og over resultatet af det udvalgsarbejde, som efterhånden er pågået i mange år.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Hr. Nørgaard-Sørensen sagde til slut i sit indlæg, at der ikke skulle være megen strid om det, der forelå her, men han var ikke enig i og tilfreds med det hele. Der er da imidlertid blevet fremsat et forslag nu, og det fik hr. Nørgaard-Sørensen parti ikke engang samlet sig sammen til. Derfor synes jeg, det er forkert at kritisere den nuværende minister for, at der bliver fremsat et lovforslag.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Der var jo lagt op til en større ændring med dette lovforslag om kirkers brug, men desværre er der undervejs i høringsfasen sket det, at den er skrumpet ind, sådan at hvis man ser på forslaget bemærkninger, kunne man måske lidt polemisk sige, at det mere er blevet til et lovforslag, der handler om, hvad lovforslaget ikke handler om.

Vi respekterer meget i socialistisk folkeparti den frihed, vi har i den danske folkekirke. Vi har jo for et år siden endnu en gang fået fastslået, at det ikke er en statskirke, vi har, og vi er enige i, at det er et område, som dette hus bør gå med listesko på.

Vi er på den anden side også tilhængere af, at menighedsrådet skal have beføjelser, og derfor er det meget beklageligt, synes vi, at den udvidelse af beføjelserne, der lå i den nedsatte arbejdsgruppes udkast til loven, ikke er blevet til noget. I stedet for at det som fastslået i redegørelsen er menighedsrådet, der giver tilladelse til afholdelse af kirkekoncerter, opførelse af kirkespil o.lign., er det nu ifølge lovforslaget biskoppen, der skal give tilladelsen. Jeg kan næsten få ondt af de arme biskopper ved tanken om – hvis dette skal tages ganske bogstaveligt – at de skal ind og godkende enhver kirkekoncert, enhver opførelse af kirkespil o.lign. Så får de megen god tid til at gå med at administrere.

Hvor der er enighed mellem præster og menighedsråd, må man vel sige, at det er i orden, at man finder frem til det, og derfor synes jeg, det er skuffende, at biskoppen skal ind i den rolle. Man kunne forestille sig en mellemvej, som måske hed, at hvis et flertal af et råd var enig om en ting, kunne man forhandle sig frem til en rimelig ordening og have biskoppen som sidste appelinstant, men at han generelt skal ind og give godkendelse, er vi altså imod.

Af bemærkningerne fremgår det, at der nu er så mange sognegårde, at de kan dække behovet, og det skulle være en af grundene til, at ministeren har trukket denne del af forslaget om menighedsrådenes beføjelser tilbage. Det får mig til at spørge ministeren, hvor mange sognegårde der rent faktisk er på landsplan, og hvor mange der er bygget i den 10 års periode, der er gået, siden redegørelsen kom fra arbejdsudvalget.